



### מדנכי צרפתי

מתנשק עם ג'קי רונן. צרפתי, המוכר יותר בכינויו „מנטש“, בא לפתיחה המחודשת של מיסעדתו הסינית של ג'קי, אחיו של מיסעדן אחר, אלי. בתו של רונן, שלומית בת ה-10 (מימין), הגישה לאורחים מעדנים. ג'קי הודיע על הפתיחה במודעות פרסומיות בעיתונים, ולמקום באו רק חבריו הקרובים, ביניהם רחבעם („גנדי“) זאבי (למטה).



זכה הפרופסור **שלמה מזשיח** מבית-החולים על-שם **חיים שיבא** בתל-השומר. פרופסור אחר, **ד"ר סר**, שהיה שר תף להריון-המבחנה. לא הוזכר. בעת הלידה היה סר בצרפת. בקונגרס בינלאומי על הפלות. כשנשאל מדוע לא הוזכר שמו כעניין הלידה הגיב במרירות: „שכחו אותי!“

■ הפרופסור **יגאל ירון** סיפר, שהוא כותב סידרת ספרים לא פוליטית. זו תהיה סדרה כמרבלישית. על גילוייו הארכיאולוגיים.

■ **פנינה רוזנבלום** אינה מפסיקה לדבר על עתידה הפרלמנטרי. לסענתה היא מתאימה לשבת בכנסת. יותר מכך מה ח"כים שהיא מכירה ושיש להם אינטליגנציה פחותה משרי. בערב-ראיונות היא נשאלת: „האם תיק היתה רוצה. תשר בתה: „ריק החוק.“ הוסיפה פנינה: „מתקדמת בקאריירה של שני אלמנטים — החיצוניות שלי והראש שלי.“

■ אחרי **שאבי בורג** בנו של שר הפנים הופיע בעצרת המערך בכיכר מלכי-ישראל ב"תלאביב, טילפנו עיתונאים רבים ליוסף. שיבחו את בנו וציינו שהוא נראה כמנהיג מלידה. ענה האב: „אולי הוא מלידה. אני לעומת זאת עוד לומד יוסי-יוס.“

**בורג**, ובכואו מוצעת לו דירה ברמת-אשכול בירושלים. הוא מסרב ומסביר: „זה קרוב מדי לערבים.“

■ ח"כ המערך **מיכה חריש**, שהוא יושב-ראש ועד דת-האנגליה של הכנסת, סיפר שהתעניינותו בנושא התחילה בגיל צעיר מאוד. בגיל 17 הוא עבד בתחנת-דלק בצפון הארץ. „וזה היתה נגיעתי הראשונה בעולם האנגליה.“

■ שחקן קבוצת התיאטרון נווה-צדק **סיני פתר** לא חלם. כשחלק מתפקידו בקברט סאט טידי חדש של **חנן לוי**, הוא יאלץ לבלות בבתי-כנסת. פתר, פעיל שלי, נשלח לבית-כנסת ללמוד פרק בהילכות חייו של אדם דתי. הכוללות גם תפילות. כשבא להתפלל התייחסו אליו המתפללים בחשדנות. אך אחרי ששמעו על סיני פתר בואו האמיתית, הומינו אר תו לתפילת מינחה וערבית ר לא הירפו ממנו.

■ בימאי הקולנוע **יגאל בורשטיין** שעשה את סרט הטלוויזיה על **ישעיהו ליבון ביץ**, נקרא לשירות מילואים. הוא הוצב לשמירה — לא פחות ולא יותר — על הישוב יקיר בגדה המערבית.

■ הפרסום הרב סביב ליי דת המכונה הראשונה בישראל

בעצמה לא כשרה. מכשירה כמעט כל דבר שעולה על הדעת, בשם המילחמה והאחירות למילחמה הקורבנות ש- המילחמה תובעת. כל הסימנים שצריכים לקרות במדינה המ' אבדת את המישטר הקודם ש- לה. כל המאפיינים האלה קיימים כיום, ויכול להיות שזהו סימומו של תהליך. הרוב לא מ' עוניין בדמוקרטיה ואם רוב

לשוחח עם הבימאי האיטלקי **ברנרדו ברטולוצ'י**, ואמר למוכירתו שהוא מישראל. ה' בימאי האיטלקי המהולל לא היה מוכן להחליף ולוא מילה עם ישראלי כלשהו. במחאה על הטבח במחנות הפליטים בביירות. ■ שאלו לקח עימו לפסי- סיבל מכשיר הקלטה וקאסטות



בציבור לא רוצה. היא לא ת- היה.“

■ בדיחה המהלכת בגדה המערבית: חברוני חיפש דירה. חבריו מציעים לו לפנות ל**כשיר בע'גותי**, עסקן קרימוניסטי ידוע. שיתן לו הפנייה למיסלנה הקומוניסטית בירדן, אשר תשלח אותו ללנינגרד. שם יוכל להתחתן עם

ריקות. להפתעתו, הוא גילה שאחת מהן לא נמחקה בטעות. היתה עליה הקלטה של שיחה עם **יוסי שריד**, מלפני כשלושה חודשים. בחדרו במלון הוא האזין לדברים, שנשמעו אחרי הטבח בבירות יותר אקטואליים. אמר אז שריד: „מה שמדהים, זה הדיוק של הסצנה ריו. אין היום דבר שהוא מן הנמנע. המילחמה הזו, שהיא



משוחחת עם בתה, **חוה אורטמן** (משמאל). בסצנה מסרט חדש של אורי שיזורסקי. הסרט עוסק באשה העומדת להינשא באמצע מילחמת יום-הכיפורים, וממתינה לחתונה. לקראת סיום הצילומים נפטרה עונגיה, ששבה לשחק אחרי 15 שנות העדרות מן הבימה. באחת הסצנות האחרונות צולמו השתיים, אך לא בוצעו הקלטות הקול.

### עונגיה שימחוני